

kendes Erstatning, naar det for Kommissionen sandsynliggøres, at Mangelen af rettidig Anmeldelse skyldes en Ejeren af Anlægget utilregnelig Aarsag.

Erstatninger for de i § 11 omhandlede Afledningsanlæg eller Oplag af opløselige Stoffer udredes af de Brugere af Grundvandet, til Fordel for hvem det omhandlede Anlæg uskadeliggøres. Saafremt vedkommende Kommune ikke som Følge heraf er pligtig at udrede Erstatningen, kan Kommissionen efter Omstændighederne og særlig i Tilfælde, hvor Sagen er rejst af Sundhedsautoriteterne, indstille til vedkommende Kommunalbestyrelse, at Udgifterne helt eller delvis afholdes af Kommunekassen. Nægter et Sogneraad eller et Byraad Bevilling af Udgifterne ved en saadan af vedkommende Kommission foreslaaet Erstatning, kan Kommissionen forebringe Spørgsmaalet til henholdsvis Amtsraadets og Indenrigsministeriets Afgørelse.

§ 13. Hvis der ved nye Vandafledningsanlæg, der ifølge gældende Ret behandles af Vandløbsretten, af en Ejer af et Vandindvindingsanlæg eller af Sundhedsautoriteterne nedlægges Protest mod det paa-tænkte Anlæg i Henhold til nærværende Lovs Bestemmelser til Hindring af Grundvandets Forurening eller Fare for Sænkning af Grundvandstanden, skal Vandløbsretten, naar der afsiges Kendelse i Sagen, have den i nærværende Lovs §§ 2 og 3 angivne Sammensætning.

Hvis Vandløbsretterne selv skønner, at der er Mulighed for, at et dem forelagt Afledningsanlæg kan faa en saadan Indflydelse paa Grundvandet, at Afledningsanlægget bliver i Strid med denne Lovs Bestemmelser, skal de, inden Kendelse afsiges indberette Sagen til Amtmanden — eller, hvis Sagen skønnes at berøre mere end en enkelt Amtsraadsreds, til Indenrigsministeriet, og Sagen undergives Behandling efter nærværende Lov.

Fremkommer der under en Sags Behandling for en Landvæsenskommission, nedsat efter nærværende Lov, Spørgsmaal, der berører Vandløb m. v., kan disse Spørgsmaal afgøres af Kommissionen efter den gældende Vandløbslovgivning. Kommissionen vil ved Behandlingen af disse Spørgsmaal for Hovedvandløbenes Vedkommende have

at indvarsle de paagældende Amtsraad og for andre Vandløbs Vedkommende have at indvarsle de paagældende Vandsynsmænd og kommunale Bestyrelser. Med Hensyn til Spørgsmaal, der ikke berøres af Hovedvandløb, vil Kommissionen have at indføre en Bemærkning i Kommunernes Vandsynsprotokoller om, hvorledes Sagen er afgjort.

§ 14. Forlig indgaaede for Kommissioner af den i nærværende Lovs §§ 2 og 3 angivne Sammensætning har samme Gyldighed og Kraft som Forlig indgaaede for en Forligskommission.

§ 15. Til Begæringer, Indkaldelser, Indlæg, Udskrifter, Beskrivelser og andre Udfærdigelser, der bruges til de i nærværende Lov omhandlede Sager, kan benyttes ustempelt papir.

§ 16. I særdeles paastrængende Tilfælde kan Landvæsenskommissionen — Overlandvæsenskommissionen — tillade Gennemførelsen af et Vandforsyningsanlæg, uanset at Kendelsen ikke er afsagt eller Appelfristen ikke er udløbet, eller at Sagen er appelleret, naar Andrageren overfor Kommissionen, eventuelt ved Sikkerhedsstillelse, indestaar for at udrede alle af Gennemførelsen følgende Erstatninger, eventuelt for Genoprettelse af de bestaaende Forhold.

§ 17. Enhver, som uden lovlig Hjemmel har tilvejebragt eller benytter et af de i § 11 omhandlede Afvandingsanlæg eller forurenende Oplag, skal uvægerlig ophøre med Brugen efter et Paalæg af en Landvæsenskommission, men har Adgang til at søge Brugen genoptaget ved Prøvelse af Landvæsenskommissionens Kendelse for en Overlandvæsenskommission eller efter Reglerne i § 11, jfr. § 2. I Tilfælde af, at Gyldigheden af det givne Paalæg underkendes, har den paagældende Adgang til at søge sig Erstatning tilkendt efter Reglerne i § 2. Overtrædelse af Forbudet kan medføre Bøder fra 50—1 000 Kr., der tilfalder Statskassen. Sager angaaende saadanne Overtrædelser behandles som Politisager. Samme Straf ifalder den, som sidder et af Landvæsenskommissionen udstedt Paabud om Anmeldelse for Kommissionen af eksisterende Af-